De map in de kelder (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Marieke werkte al twaalf jaar bij een regionale krant en had zich nooit rijk gerekend. Ze was in de journalistiek gerold uit nieuwsgierigheid, niet uit ambitie. Haar collega's plaagden haar omdat ze elke gemeenteraadsvergadering bijwoonde, ook de saaiste. Maar juist daar hoorde ze de zinnetjes die anderen misten.

Op een dinsdagavond belde een oude man haar op. Hij had dertig jaar bij een chemische fabriek aan de rand van de stad gewerkt. In de kelder van zijn huis lag een map met kopieën van interne rapporten. Volgens hem was er sprake van jarenlange blootstelling van het personeel aan schadelijke stoffen. De directie zou dat altijd hebben ontkend. Marieke beloofde niets, maar ze reed er de volgende ochtend heen.

De papieren waren vergeeld en de tabellen moeilijk te lezen. Toch stond er zwart op wit dat de metingen boven de norm lagen. Het bedrijf had zijn werknemers bewust aan gevaarlijke dampen blootgesteld, terwijl er goedkope maskers voorhanden waren. Marieke kopieerde alles en liet twee toxicologen meelezen. Beiden bevestigden haar vermoeden. Het duurde nog vier maanden voordat ze genoeg materiaal had om het verhaal te publiceren.

Haar hoofdredacteur was voorzichtig. Hij eiste dat elke bron zorgvuldig werd gecontroleerd; het screenen van de documenten en de getuigen nam alleen al drie weken in beslag. De advocaat van de krant las elke zin twee keer. Marieke begreep die voorzichtigheid wel, want het bedrijf gaf werk aan zeshonderd gezinnen. Wie zoiets publiceert, moet zeker zijn van zijn zaak. Uiteindelijk kreeg ze groen licht voor een reeks van vijf artikelen.

Het eerste stuk verscheen op een zaterdag. Binnen twee dagen namen de landelijke media het over en werd de dekking zo breed dat zelfs buitenlandse kranten belden. De berichtgeving was aanvankelijk rustig en feitelijk, maar al snel kwamen de emotionele reportages met huilende families op televisie. Marieke vond dat ongemakkelijk. Ze had een misstand willen aan het licht brengen, geen drama willen maken.

De fabriek probeerde eerst alles te ontkennen. Toen de tweede reeks documenten opdook, gaf de directeur een korte verklaring en trad hij af. Het parlement stelde vragen en er kwam een onafhankelijk onderzoek. Wat begonnen was als een map in een vochtige kelder, groeide uit tot een landelijk schandaal dat maandenlang niet uit het nieuws verdween.

Marieke kreeg een prijs, die ze met zichtbaar ongemak in ontvangst nam. In haar dankwoord zei ze dat de eer toekwam aan de oude man met de map. Hij was toen al ziek en kon niet meer reizen. Ze bezocht hem later die week met de oorkonde onder haar arm. Hij glimlachte en zei dat hij eindelijk rustig kon slapen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29303

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2039